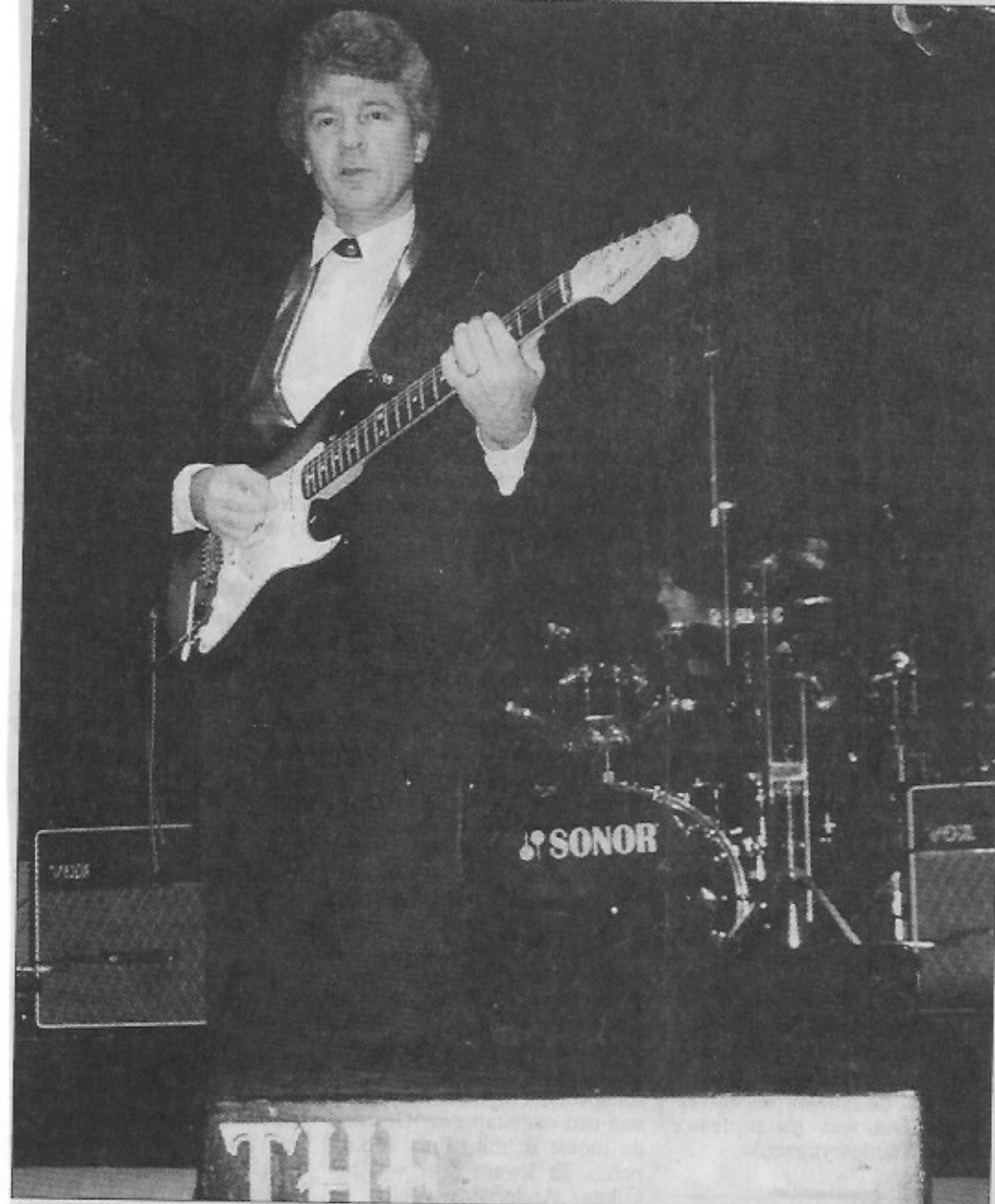


Idool Elvis Presley achterna volgt de Oostendse zanger-gitarist Bob Roekens de lange, harde weg van selfmade-artiest

Jonge vent van twee keer dertig



Waar Elvis' rock & roll, Fats Domino's Blue Bell Hill en zelfs The Shadows geen gebenedijd woord hadden in te brengen, was in het liefdespad waar Bob Roekens zijn Gents stropke Rita De Croock tegenkwam: „Op een dag trok ik naar 'Au Poteau', afspraakcafé van de taxichauffeurs rechtover kursaal en Bel Air, om een stek te biljarten. Zat cafédochter Rita daar aan een tafeltje. Mijn ogen vielen op haar en zij bleek ook een boontje voor mij te hebben. Kortom liefde op het eerste gezicht. De tweede keer dat ik haar terugzag was op het fameuze Bal du Rat Mort, dat we met The Silhouets negen keer meemaakten. Rita was verkleed als sakkers vurige seniorita. 't Kon niet meer stuk tussen ons beiden en we trouwden op 16 oktober 1965." Rita die geweldig goed kon dansen, won ooit een twistconcoors. Ze leerde ooit pianospelen. „Vrouw zijn van een muzikant heeft meer voor- dan nadelen. Bob is iemand die 200 % leeft voor zijn muziek." Rita en Bob stonden in voor volgend amortotaal: dochter Muriel (28), die bij Jet-Air werkt en is mama van Gaëtan (2,5 jaar) en zoon Yannick (17), die zich net als ma en pa tot de muziek aangetrokken voelt.

Het kleine sloebertje in Bob Roekens verschildte in die zin van de andere gasten, dat hij al heel vroeg door de muzikale microbe was gebeten. Iets wat hij opdeed op de Oostendse grote markt waar om de haverklap zowel stadsmuziek, marinekorps als andere fanfares de prachtigste concerten weggaven. Om maar niet te spreken van Oostendes toen heel populaire drummer Jacky die, gezeten voor het open raam, nogal een zwerm enthousiaste kijkers voor de Kerlinga bijeenfloot! Op zijn 15de had Bob het helemaal te pakken toen tijdens de grote voor de jukeboxen Bill Haleys *Rock around the Clock* uitspogen en Little Richard evenmin uit de buurt was. Toen hij in 1957, op aandringen van een vriend, in de *Van's* Elvis Presleys *Jailhouse Rock* zong, begeleid door het Louis Fiers' combo, stimuleerde het applaus hem naar een muziekcarrière en eigen band *The Silhouets*. Een verhaal dat 40 jaar jong is en vol zit met souvenirs met zowel lach als traan. De story van een bandleader die het hoogste bereikte. Toppunt: hij trad op in Nederland, Frankrijk, Duitsland en Engeland zonder ooit maar een keer de neus in solfègedisciplines te hebben gestoken.

In volle oorlogstijd, op 18 september 1940 in Antwerpen geboren en vier broers en een zus rijk, is Bob Roekens vandaag twee keer 30 jaar jong. Vader Jean was een Brusselse ket die het tot coiffeur bracht en met Simonne Jacquet uit het Waalse Quemast (Tubize) trouwde. Zij was eveneens haarkapster. Zeg maar een perfect Belgisch gezin, dat het thuis bij de Franse taal hield.

ker, tenzij in het pingpongspel alwaar hij ooit, als lid van *L'Avenir* — club gevestigd een café op de grote markt alwaar zich vandaag 't IJsoerke bevindt — kampioen der beide Vlaanderen werd.

— **Hoe stout of hoe braaf waren tieners toen?**

— **Bob:** „Onze deugnietrij ging omzeggens nooit boven het onwelvegelijke. Er was toen nog geen spraak van drugs, weet je.”

— **Kreeg je van thuis alles wat je wou?**

— **Bob:** „Er werd op 't frankske geduwd. Vergeet niet dat we op zeker moment met acht kinderen waren: twee broers zijn vroeg gestorven. We hadden niets te kort, maar hadden het ook niet breed.”

— **De lastige weg van self-made-artiest...**

— **Bob:** „Ik ging nooit naar de muziekschool en solfège is voor mij nog altijd Chinees. Ik heb wel een speciaal boek,

Accordeonist en batterist onbetaalbaar Volks amusement heeft mond- en klauwzeer

Waar is de tijd dat vijf tot zes cafeetjes — in het Visserskwartier alleen al — zich een accordeonist en batterist konden permitteren. Dan werd plots een jukebox de kroegen binnengebracht en moest men 5 fr. in de gleuf schuiven, als men dan toch zin had om een dansje te doen. Meteen het begin van de afgang van een onvergetelijke tijd...

In de armoetijd vonden de mensen elkaar in hun stamcafé. We zien zeventigjarig Elodietje, sjaal om de hals, nog zwieren en zwaaien op de tonen van een Jordaanse driekwartmaat.

— **Waar ligt de oorzaak dat een accordeon in een café gewoon niet meer kan? Sabam of onredelijke taksen?**

— **Bob:** „Ik denk niet dat Sabam met de vinger dient gezeten. De grote malheur zal wel te pas en te onpas innen van taksen zijn. Zet een bord of een bloempot op het voetpad.. en je krijgt ervan!”

— **Vrouwetje Rita:** „Ver van aanmoedigend dat men liever groepen uit Antwerpen en 'k weet niet waar engageert, in plaats van mensen uit eigen Oostende te contacteren...”

— **Bob:** „Drie jaar na mekaar vroeg ik op mijn blote knieën om met The Silhouets te mogen deelnemen aan de pleiade op grote markt en het Pauluspleintje. Vorig jaar kon het... omdat schepen Dries Vermeesch er werk van maakte. Tegenover col en manchette van opgeblazen culturen draagt populaire muziek immers nog altijd een heel ordinaire klak...”

Kampioen beide Vlaanderen ping-pong

Als jonge snaak volgde Bob les in de Albertschool, zeg maar het Oostendse elitaire *lager* van 't stadscentrum. Hij was niet bepaald een uitblin-

waarin de vingerzetting voor gitaar visueel wordt aange-toond. Schoonbroer Roger Vanhaverbeke maande me rond mijn 30ste aan om naar het conservatorium te gaan. Wijze raad die ik evenwel niet

opvolgde...”

— **Hoeveel kostte je aller-eerste gitaar?**

— **Bob:** „In 1957 kocht ik een *Framus* voor 1700 fr. Een gewone akoestieke gitaar die ik aanvankelijk met mijn vin-

gers bespeelde, toen ik nog geen plectrum had. Bij zover dat al mijn vingers openlagen door het almaar akkoord slaan op de snaren. *Memory* was het allereerste liedje dat ik uit de snaren kneep en tegelijkertijd zong."

Als heuse Elvis Presley op Welfare-tournee

In hetzelfde jaar, 1957, speelde het Louis Fierscombo in de *Van's*, legendarische en nooit te vergeten boemelent van de Oostendse Langestraat. Bob Roekens was er graaggeziene klant die op zekere dag door een vriend werd aangevraagd een liedje te zingen. „Goed, ik ging naar huis mijn gitaar halen en vroeg meneer Fiers of ik een liedje mocht zingen. Ik kreeg de toestemming en kempte Elvis' *Jailhouse Rock* af. Ik kreeg nogal wat applaus."

Louis Fiers, wiens vader een wereldberoemde accordeonist was, bleek heel enthousiast over de manier van zingen van de 17-jarige Bob. Bij zover dat hij de Oostendenaar uitnodigde voor een *Welfare-tournee* in Duitsland. „Zo heb ik met de Fiers Big Band 24 dagen rondgetoerd voor onze soldaten in het bezette Duitsland. Ik werd op een fantastische manier begeleid toen ik, met gitaar, de bekendste songs van Elvis Presley zong. Wat hadden wij succes!"

— **Wat zei Louis Fiers naderhand?**

— **Bob:** „Wil je er geraken, zei hij mij, dan moet je heel veel werken... en nooit opgeven. Vergeet niet dat goed of slecht spelen onderhevig is aan de ondervinding die je opdoet. Hij had gelijk, want pas na jaren van inspanning voelde ik hoe de muziek in mekaar stak. Ervaring leer je niet, voor een volledige overgave krijg je het zowaar cadeau!"

— **Wanneer op eigen benen?**

— **Bob:** „De eerste vonk hiertoe was het oprichten van de groep *Bob Rockin and the Blue Boys*. Een driepersoonsband waarbij ik op Sylvain Van Holmen en Michel Recoules kon beroep doen."

The Silhouets een Oostendse realiteit

Hoe *rockminded* en gefascineerd Bob Roekens ook was door de Presleygeneratie, toch zou zijn muzikaal hart in de golden sixties pas helemaal opengaan voor *The Shadows*, die instrumentale constructies bracht waarbij zang wel minder belangrijk was. Crooner was toen Cliff Richard.

— **Je bent 19... en voilà je hebt vier man om je heen, bereid om The Silhouets tot werkelijkheid te drammen...**

— **Bob:** „Die vier man waren Michel Recoules (solo gitaar), Robert Cogoi (zanger-gitarist), Hubert Volbrecht (drum) en ikzelf met solo gitaar. Ons doel was ergens de weg opgaan van *The Shadows*, omdat we ons vooral instrumentaal wilden uitleven. Robert Cogoi

was de enige die noten kon lezen. We reisden bijna heel België rond!"

— **Zonder solfègekennis, ging dat zomaar?**

— **Bob:** „Niet gemakkelijk... maar met de tunes voldoende te beluisteren en klank per klank te spelen, ging dat opperbest. Ik ging films bekijken om de vingerzetting van vedetten te leren bij het nemen van de diverse akkoorden. Ik heb vervolgens maanden aan een stuk op die akkoorden geoefend. Niet te vergeten dat ik een verschrikkelijk goed gehoor heb."

— **Vanwaar de naam van de band?**

— **Bob:** „Je gelooft het niet, maar langs de Alfons Pieterslaan was er een kledingzaak genaamd *Silhouet*. Naam die ik overnam voor mijn groep, met die verstande dat ik er een *s* aan toevoegde en er dus *The Silhouets* van maakte."

— **Muzikaal landschap toen in Oostende?**

— **Bob:** „*Freddy's Dansorkest* en de *Seabirds* van Benny Dewilde lieten zich gelden. In de beginjaren was *The Silhouets* niet bepaald een uitgesproken dansorkest, om de eenvoudige reden dat wij meer de weg van rock & roll en instrumentale boogie woogie opgingen. Op zich geen obstakel voor wondermooie gitaarmuziek als *Wonderful land* en *Don't cry for me Argentine*. Het is pas later dat we eveneens als balorkest gingen optreden en derhalve ook walsen en tango's in ons repertoire dedoogden."

— **Nooit te vergeten optreden in Oostende?**

— **Bob:** „Dat zal in 't Wit Paard geweest zijn in 1962, toen we met *The Silhouets* de *twist* lanceerden. We acteerden altijd zonder vedettes: onze groep was op zich dé trekpleister."

— **Verdienden jullie 't zout in de petatten?**

— **Bob:** „Niet echt... Ik was bedrijvig in de horeca, o.a. in de Texas rechtover de *Van's*. Ik was een muziekverslaafde die heel mijn leven voor de boterham heb moeten werken. Met *The Silhouets* alleen was het niet te doen. Vandaag ben ik nog altijd vertegenwoordiger in speelgoed en aanverwante exclusiviteiten voor de jeugd."

„Ik hield ergens te veel van Oostende..."

„Neem van mij aan dat het met een orkest heel moeilijk is om je brood te verdienen. Als je al geen grote vedette bent..."

— **Dit stoort je niet in je inzet voor de muziek niet?**

— **Bob:** „Geenszins. Vandaag treden we nog één keer in de maand op. Het zou natuurlijk superplezant zijn als dit wekelijks zou gebeuren. We spelen voor een beperkte kring van mensen die geweldig geïnteresseerd zijn in muziek van *The Shadows*. Akkoord, het is geen hedendaags muziek, maar wel met tunes en ritmiek die in het bloed van onze fans zitten... en die we God-in-de-hoge-hemel zeker willen bewaren!"

— **Wat miste je als bandleader in je leven?**

— **Bob:** „Ik kwam nooit de juiste persoon — impresario! — op de juiste plaats tegen. Er zijn er die aan de hielen niet kwamen van *The Silhouets*, maar het veel verder brachten. Daarbij heb ik nooit 't zèetje willen verlaten. Ik kan je talentvollen noemen — schoonbroer Roger Vanhaverbeke (basgitarist) en Arno — die hun boontjes in Brussel gingen doppen. Iets wat ik niet kon, omdat ik iets té veel van Oostende hou!"

Zaterdag 24 maart om 20 u.30 in het casino-kursaal

The Silhouets 40 jaar jong

Als takjes bomen worden, dan kreeg Bob Roekens vast en zeker de tijd om tot een eminentie van de instrumentale muziek uit te groeien. Dwendend met de rock & rollstijl van Elvis Presley en weg van de perfectie die The Shadows in zijn composities stak, wil Bob op zaterdag 24 maart 40 jaar Silhouets vieren met een programma dat bij oud en jong nog jaren zal nazinderen. „De jonge vent van 19 die ooit vier mannen rond zich schaarde, zal met dezelfde onstuimigheid de 40 casinokaarsjes uitblazen!”, lacht Bob Roekens.

Bobs golden sixties hadden in de hitparade tintelende sieraden, die sterren als Sinatra, Perry Como en andere Domenico Modugno's wat in 't ach-

tergat duwden. Bill Haley sloeg er op los met *Rock around the Clock*, Chuck Berry bracht *Sweet Little Sixteen*, Fats Domino krees zich zot

van glorie met *Blue Berry Hill* en *Yambalaya*, Little Richard rockte een onvergetelijke *Tutti Frutti*, terwijl popbonk Elvis Presley met *Jailhouse Rock* en *King Creole* zich tot muzikale *untouchable* kroonde. De Amerikaanse jeugd was wild van de zanger met de bakkebaarden die de ritmiek van zijn songs met nogal wat bekkengezwaaai ondersteunde...

— **Hoe vatten The Silhouets hun soiree op?**

— **Bob:** „Het eerste deel is een lofzwaai naar de jaren 60, waarbij gesnoept wordt van ritmiek en muzikaliteit door o.m. The Shadows gehandtekend. In het tweede deel bren-

gen we muziek van de jaren 80 en 90... waarbij ik nu al kan verzekeren dat de mensen grote ogen en oren zullen opentrekken. Een unieke avond zonder drickwartmaten, maar met tunes om op één tegel met een lieve meid te dansen.”

Rock & roll-dansteam The Jolly Jumpers

Silhouets 40 Years krijgt een fantastische steun van het rock & roll-dansteam The Jolly Jumpers uit het Brugse Assebroek. Een groep die gekleed is zoals in de jaren 50 en qua show en spektakel op al-

lerhande evenementen kan inhaken. Neem het aan, dat ze het in het lijf hebben om de tijdsfeer van zowel Bill Haley, Elvis Presley als The Shadows te laten inademen.

Bob Roekens maakte al vijf cd's en schreef 30 eigen nummers. De vijfde cd wordt voorgesteld op de concertavond *Silhouets 40 Years*.

The Silhouets 40 Years vindt plaats op zaterdag 24 maart om 20 u.30 in de Ambassadeurszaal van het Oostendse casino-kursaal. Prijzen: in voorverkoop 500 fr aan de deur 600 fr. Men kan reserveren op 059-70 51 11 of 059-80 87 05 (Bob Roekens).